

P. Martin Kmetec
Azatli sok. No. 1
34453 Buyukdere - Istanbul
Turčija

ŽUPNIJA SVETEGA VIDA
Videm pri Ptuju

Spoštovani g. župnik, p. Tarzicij, sobratje p. Jože in p. Tonček,
dragi farani videmske župnije!

Zelo ste me razveselili z vašim sporočilom; za čestitke in dobre želje lepo zahvalim. Videmska župnija je kraj mojega otroštva, mojih prvih korakov v veri. Spominjam se, da sem z velikim veseljem ministriral; nikoli ne bom pozabil hoje po snegu, v tišini temnega jutra, proti cerkvi sv. Vida, kjer smo v mraku prisostvovali Skrivnosti evharistije. Imel sem kakšnih osem let. Potem se spominjam naših patrov, ki so skrbeli za pastoralno delo, zakristana in organista g. Brgleza, pa drugih. V vidovski fari se je rodil moj duhovni poklic, za katerega so toliko premolili moji starši; k temu pa so prispevali tudi številni duhovni poklici naše župnije.

Verjetno, da me je zaznamovala moja prva ločitev od doma, ko sem odšel semenišče v Zagreb; tam je bilo lepo, čeprav sem čutil veliko domotožje. Kljub vrnitvi na Ptuj, kjer sem končal gimnazijo, me je vleklo naprej; po poti redovniškega in duhovniškega poklica; vendar je bilo v božjih načrtih tudi, da sem se kot duhovnik napolnil v svet. A kljub temu sem v svojem srcu vedno nosil misel na žulje naših očetov in mater, zlatenje pšenice na naših poljih, klopotce iz Haloz, ko je zrelo grozdje; vidovsko žegnanje in vse, kar me veže na našo slovensko zemljo.

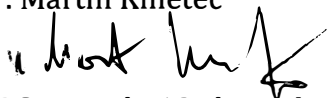
Kot narod smo se izoblikovali s pomočjo krščanske vere, zato vsaj tisti, ki verujemo v Kristusa, čutimo, da je naš narod del vesoljne Cerkve. Bistvo cerkvenosti je, da smo različne skupnosti po svetu v občestvu vere, upanja in ljubezni. Mnogi kristjani po svetu imajo zelo težke pogoje, zato že od prvih časov krščanstva velja misijonsko načelo oznanjevanja tudi tam, kjer so potrebe večje. V naši župniji imamo enkratnega zgleda misijonarja P. Miha Drevenška, ki je dal svoje življenje za Afriko; njegov spomin je v krajih, kjer je deloval, še vedno živ. Bogu bodimo hvaležni za njegovo vero in ljubezen do Cerkve.

Moja pot je šla preko Libanona v Turčijo, kjer poskušamo ohraniti živo vero na sledovih Cerkve prvih stoletij, ki jih danes ne predstavljajo le ruševine Smirne, Efeza, Kolos, Laudikeje in drugih pomembnih mest, v katerih se je razvilo krščanstvo od Pavla naprej, pač pa je Cerkev kljub tolikim pretresom v zgodovini ostala še vedno živa. Tej živi Cerkvi sem služil in sem poklican, da ji služim še naprej kot škof.

Prosim vas, vključite me v svoje molitve, skupaj pa molimo za zdrave družine in nove duhovniške ter redovniške poklice. Vsem vam želim božjega blagoslova in vas lepo pozdravljam.

Vaš faran in še vedno manjši brat

P. Martin Kmetec

V Carigradu 12. decembra 2020